

Μεγαλοπρεπα, αντικρυ στο ποταμι
προβάλλει την κορμωστασία του ο αρ-
χεγονος βραχος. Σα σπειρα φωτος ξε-
φυτρωνει το σιταρι κι η μυρουδια απο
το φρεσκο ψωμι ξεχυλιζει τους φουρ-
νους.

Και να. Ιδιο θελος καρφωθηκε η βρο-
χη στη χλοη, και κεινη πονεσε και αν-
θισε.

Εκει σ αναζητω
στις ριζες του μοσχοδεντρου
αναμεσα στο νερο και στο χωμα

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ

Μανωλης Γιακουμακης

Στο ρημαγμενο σου ξωκλησι
που τρεμοσβηθουν οι καιροι
το σκονισμενο ευαγγελιο ξεσκεπαστηκε
σε διαφορες αποχρωσεις
προσχει η πορφυρα
ματοβαμμενη εγκαρτερηση
και καποτε να θβαινει
το δαχτυλιδι του κακου
κι η λυπημενη επιστροφη του μαρασιμου
ντροπιασμενο ονειρο
κι αλλοτε παλι
με το κυμα ορθο
να τραβολογιεσαι
στην ασθμαινουσα ριζα του θυθου
τοτε που σε πρωτοδα
να μου χαριζεις το γκριζο σου φως
χαμογελωντας στην παγιδα της πολης
για τα παιδια που αναδυθηκαν
και χαθηκαν στην αγκαλια
και τη γλυκια παραταση του παραμυ-
θιου
που ξεμακραινει κι ομορφαινει τη ζωη
μας
σαν το ζεστο καρβελι θα με καiei
ο ηλιος του κορμιου σου
στο αστρο που κλειστηκα και γουργου-
ριζω
ξεχασμενος και μονος
απο την τρικυμια του ερωτα
φαδισμενος και ξενος
με φωνες και συνθηματα φλυαρα
τραδωντας απελπισμενος την κουδερτα
αυριο θ αρχισουν οι μεταφορες

πατερα μου.

Απο τα σπλαχνα σου συρρεουν οι
συρμες του νερου στην αρχικη κατοι-
κια.

—Θυμασαι πως σταλα - σταλα ανοιξες
το δημα σου και περηφανος ποτισες
με τη ζωη σου τη μανα γη; Βλεπω τη
νεροφιδα να λικνιζεται στην αγκαλια
σου και συ τρεχεις τραγουδωντας μεσα
στις καλαμιες να γλυκανεις τη θαλασ-
σα με τον πυριχειο χορο σου.

ομως, προσεχε!

Η μερα φευγει με κεραυνο.

Κυπρος και Μηλος
το γαλαζιο της πελαγο
γιατι συντελεστηκε το μυστηριο δυστυ-
χημα
ανοιγοντας ανεξιτηλα ρηγματα στην
καρδια μου
που αιμοραγει φως μαλακο
μεταβαλλοντας την πορεια
σε φτωχο ενυδρειο
οι στρατιωτες μας βαδιζουν
με ναυλον βλεφαρα
προς το θανατο.

Τακης Νικολοπουλος

1

Δεν ειναι μερες
οι μερες που καθεσαι
και μετρας τους επιορκους της γης
τους δυναστες του ερωτα
και τους σχεδον επαναστατες.
Δεν ειναι χρονος
ο χρονος που περναι
γυρευοντας την εποχη του
η εστω ανθρωπους
να τον τραγουδησουν.
Τις Κυριακες παντως
εγω παιζω θεατρο
κατα προτιμηση Σαιξπηρ
γιατι μ αρεσουν τα φιναλε του.

2

Τα βραδυα που πεθαινεις,